

GERONIMOHORSPELEN

Een script in samenwerking met Herman en Marc Van Cauwenberghe.

DUBBELSPION

DEEL 6: JACHT OP BORATIS

Carl Lans

uitzending: KRO, zondag 01/12/1963

regie: **Léon Povel**

rolverdeling:

Protector: **Ton Kuyl**

Marakosh: **Gerard Hartkamp**

ambassadeur: **Ben Hulsman**

hoofdmedico: **Jan Verkoren**

Sheerin: **André van den Heuvel**

Kwentis: **Luc Lutz**

Lielée: **Fé Sciarone**

Mortziem: **Peter Aryans**

Boratis: **Huib Orizand**

reiziger: **Frans Somers**

stationist: **Hans Veerman**

agenten en reizigers: **Alex Faassen** en **Donald de Marcas**

Vaani Sotar: **Herman van Eelen**

Protector: Uw lijn uit Yalo is toch - hoop ik - veilig, ambassadeur?

ambassadeur: Volkomen, kameraad Protector.

Protector: Dus niemand kan ons gesprek afluisteren?

ambassadeur: Absoluut, kameraad Protector.

Protector: Dan kan ik u niet alleen vrijuit vertellen dat u een rund, een nar en een imbeciel bent, doch ook de reden.

ambassadeur: Maar...! Maar kameraad Pro..., ik moest toch ingrijpen?

Protector: De stupiditeit die foto van Sheerin door uw eigen mensen in beslag te laten nemen. "Hoofd van de Pentaanse Afweerdienst beschermd tegen ongewenste publicatie door de Skrytische ambassade!" Juist omdat ie een man van ons is, was dat het laatste wat u had mogen doen.

ambassadeur: Maar... maar juist daarom moest ie uit de kranten blijven, moest ik 'm helpen!

Protector: In z'n graf had u 'm kunnen helpen, door de aandacht te vestigen op z'n merkwaardige positie. Waarvoor ziet u die Pentaniërs eigenlijk aan? Voor idioten?

ambassadeur: Er is... er is een draai aan gegeven. Wij suggereerden ze dat we die opname behielden als herkenningcode voor een zogenaamde aanslag op z'n leven.

Protector: "Er is een draai aan gegeven"? "Wij suggereerden"? Nee: hij, Sheerin! Alleen door zijn ingrijpen is er nog iets gered uit dit debacle. En niettemin hebben een paar van uw bungelaars ook daarbij nog kans gezien stomiteiten uit te halen.

ambassadeur: Hoe... eh... eh... wat bedoelt u, kameraad Protector?

Protector: O, u weet niet eens wat uw eigen mensen doen? U, ambassadeur, hoofd van Skrypol in Pentanië. Goed, luister dan. Sheerin bracht het explosief zelf in zijn auto tot ontploffing, tien seconden nadat een... een misbare handlanger vanuit de struiken een lantaarntje op 'm richtte. Maar die haas, die wist van niets. Van niets!

ambassadeur: Maar natuurlijk, die man moest officieel worden gearresteerd, met de foto in zijn bezit. Dus diende hij zo weinig mogelijk te weten.

Protector: Wat zou dat? Had 'm dan eerst een kleine hersenspoeling gegeven. Nu wist ie van niets. Dus bij die ene knal moest ie wel denken dat er op hem was geschoten. Hij bleef staan, stak z'n handen omhoog. Hij demonstreerde z'n overtuiging dat die knal niet door hem was veroorzaakt, dat hij dus niets had geworpen, geen aanslag kon hebben gepleegd, dat alles doorgestoken kaart was. Gelukkig heeft ie later bekend, zoals gebruikelijk, maar het was op het kantje. Bungelaar!

ambassadeur: Maar die fotograaf kon Sheerin alleen verrassen omdat ie onwel werd van onze wijn. De man kan absoluut niet tegen alcohol en wist dit niet, kameraad Protector. Daar kwam alles uit voort: uit een verzuim van die kerels van het psycholab!

Protector: Het psycholaboratorium, ja. Met u ben ik nu klaar. Met hun moet ik nog beginnen. (schakelt uit - schakelt weer in) Hoofd Skrypol. hoofdmedico, binnenkomen. (schakelt uit) Zo. En nou de hoofdschotel. (er wordt geklopt) Binnen.

stem: (opent de deur) Kameraad Protector, chef Marakosh en hoofdmedico. (ze komen binnen)

Marakosh: Heil Skrya.

hoofdmedico: Heil Skrya.

Protector: Gaat u zitten. Ja, over Skrya gesproken... Misschien is het u in de drukte wat ontgaan, maar wij staan aan de vooravond van een oorlog met Pentanië. Heel Skrya is gereed. Dat wil zeggen: bijna. En dan valt onze hoofdagent in Pentanië, Sheerin Antau, uit. Zijn diensten zijn vitaal, mijne heren, want hij is toevallig ook hoofd van het Pentaanse bureau voor contraspionage... U volgt het toch? We moesten dus die Sheerin Antau vervangen. Als kameraden onder elkaar - u herinnert zich toch? - vonden wij een weg: u liet een echte Pentaan ontvoeren die aan alle eisen kon voldoen, psycholab transformeerde hem, gaf 'm een nieuw verleden, en de vervanger bleek meer dan competent, presteert daar in Yalo meer dan het mogelijke, en heeft daarbij nog met uw verrassinkjes te kampen!

hoofdmedico: Ja, hoe kan dat nou?

Marakosh: Verrassingen? Kameraad Protector? Van ons?

Protector: Doordat u beiden uw zaken enigszins had verknoeid.

Marakosh: Ja, maar kameraad...

Protector: Bijvoorbeeld door het verzuimen van een eenvoudige test.

hoofdmedico: Een test verzuimd? Eh... welke, kameraad Protector?

Protector: De echte Sheerin Antau kon drinken tegen de klippen op, maar onze man Sheerin 2 blijkt al ziek te worden alleen van de lucht. Dit verraste hem gisteren in het openbaar.

hoofdmedico: De alcoholtest...

Protector: U, Marakosh, u had moeten nagaan of alle tests waren afgenomen.

Marakosh: Dit is niet mijn specialiteit, kameraad Protector, maar van hem, de hoofdmedico.

hoofdmedico: Ik heb alles onderzocht wat nodig was. Het was haastwerk, Marakosh. En in uw memorandum stond dat hij hier in Korasha werd veroordeeld wegens moord en dronkenschap. Ja, moet ik hem dan nog een alcoholtest gaan geven?

Marakosh: Bij Skrya! U moest dat begrijpen, hoofdmedico! Die moord was maar een fictie. Die hadden wij nodig om 'm elke terugweg af te sluiten. Duidelijk?

hoofdmedico: Hij was toen dus... helemaal niet dronken?

Marakosh: Tactiek, hoofdmedico. Iedere specialist had het kunnen weten.

hoofdmedico: Ja, behalve ik, want dit - en ik gebruik uw eigen woorden, Marakosh - is niet mijn specialiteit maar de uwe.

Protector: Als u klaar bent met het onderling afbakenen van uw competenties... Uw gebrek aan samenwerking veroorzaakte bijna een ramp: die foto-opname, de imbeciele ambassadeur die het ding in beslag liet nemen, Sheerin die zich redde door het ensceneren van een aanslag, die nog bijna door uw mensen, Marakosh, verklungeld werd! Weet u, ik zou haast gaan geloven dat de enige waardevolle vent onder jullie Sheerin is, een Pentaan! Als hij faalt, zal 't door jullie schuld zijn.

hoofdmedico: Ja, misschien, kameraad Protector, zien we dit toch eh... ja, te somber in. Inderdaad, na de ongelukkige alcoholkwestie moet ie gaan begrijpen dat we hem een fictief geheugen hebben opgedrukt, maar... ja, dit... maakt toch eigenlijk niets uit. Ook dan zal Sheerin zijn valse geheugen verkiezen boven niets. Hij zal er zich aan vastklampen, tegen elke reden in.

Marakosh: Ja, hij heeft immers niets anders.

Protector: En juist daarin vergist u zich beiden. Radicaal. Hij heeft integriteit. Die zal ie liever behouden dan z'n zogenaamd Skrytisch geheugen. En als hij voor deze keus komt te staan, kameraden, als dit fout loopt - want de moeilijkheden zijn nog niet ten einde - als dit misgaat, en als hij door jullie stomiteiten partij tegen ons kiest, dan knoop ik jullie op aan de hoogste boom in Korasha! (schakelt in)

stem: Tot uw orders, kameraad Protector.

Protector: Laat de heren kameraden uit. (schakelt uit)

Er was iets grondig mis met het geheugen dat Skrypol me had gegeven, maar ik had geen tijd erover na te denken. Eerst moest ik Kwentis onder controle krijgen, voor hij al te gevaarlijk werd. Kwentis was in het geheim aan het werk, had inmiddels een appartement van waaruit hij eigen contacten onderhield. Maar ik kon hem vangen op Bortal, die voor hem werkte, maar in feite een Skrypol-agent was, namelijk Boratis, dus een mannetje dat van twee walletjes was gaan eten.

(schrijfmachine ratelt)

Kwentis: Dat klopt dus ook?

Lielée: Wat klopt ook?

Kwentis: Dat ie ook al niet meer tegen alcohol kan.

Lielée: Hoe weet je dat?

Kwentis: Mm? Eh... hoorde 't toevallig ergens. Wat dacht jij er eigenlijk van gisteravond?

Lielée: Sheerin was niet helemaal beter, leek me. Hè, neem me niet kwalijk, Kwentis, ik moet dit nog even afmaken.

Kwentis: Die aanslag! Oj...! Ik verschoot daarstraks toen ik het aan het ontbijt in de krant las. Gelukkig is je niets overkomen, hè? Hoe eh... is het eigenlijk gegaan?

Lielée: Ach, 't ging allemaal zo vlug. Een man in het donker gooide iets in de auto, het ontplofte, maar wij waren er al uit. Hij gaf zich al over voor Sheerin op hem kon schieten. Ja, ik bedoel...

Kwentis: Stop 'ns! Gaf zich over nog voor Sheerin...

Lielée: Ja, eh... ik kan me ook vergissen, hoor, Kwentis. 't Was donker en 't ging zo vlug.

Kwentis: Ja, was het zo of was het zo niet? Ja, natuurlijk was het zo. Natuurlijk. Jij snapt het zo niet, maar het verklaart alles. En die man had de foto toen hij werd gearresteerd.

Sheerin 2: (komt binnen) Morgen samen. (sluit de deur)

Lielée: Weer helemaal beter, meneer Sheerin?

Kwentis: Morgen. U ziet er goed uit.

Sheerin 2: Nou... nergens meer last vast van.

Kwentis: Behalve van aanslagen, hoor ik, en van alcohol.

Lielée: Misschien, meneer Sheerin, hebben ze op die ambassade toch wat in uw glas gedaan.

Sheerin 2: Om mijn aandacht eh... af te leiden. Ja, het lijkt wel zo, ja.

Kwentis: Om u dan bij verrassing te kunnen fotograferen, en die foto vonden ze op de man die de aanslag pleegde. (lachje) 't Lijkt wel geraffineerd in elkaar gezet.

Sheerin 2: Goed. Wel, d'r is werk aan de winkel, Lielée. Heb je de instructies uitgetypt? Goed zwart lint?

Lielée: Ik ben net aan de laatste regel.

Sheerin 2: Mm.

Lielée: Hoofd Afweerdienst, komma... Ja. Klaar. (draait het blad uit en legt het voor) Als u 't even tekenen wil.

Sheerin 2: Ja, geef maar hier. Dank je. O ja... (leest de tekst) Juist. Hoofd Afweerdienst. (tekent) Sheerin Antau.

Kwentis: Een Afweerdienst die anders niet veel om het lijf heeft.

Sheerin 2: Niet hier op het bureau, Kwentis. Afweer-agenten zijn geen stoelenplakkers. Eh... wil je nu even luisteren, graag? Vanmiddag vier uur komt gewoon met de D-trein een Skrypol-agent aan, Boratis, een koerier.

Kwentis: Koeriers brengen wat over.

Sheerin 2: Juist. Dus niet de vent zelf is het belangrijkste, maar wat hij brengt en waar hij het brengt. We gaan 'm dus passend opvangen. Overigens, als je gelegenheid hebt, Kwentis, dan kun je mee. Nou, het hoeft natuurlijk niet. Het kan een latertje worden.

Kwentis: Een latertje?

Sheerin 2: Mm.

Kwentis: Ik bedoel eh... jammer, maar ik... ik zit met de verantwoordingen. Die moeten nog klaar voor het financiële controlebureau.

Sheerin 2: O. Nou, pech voor jou. Wel, het operatieplan is klaar. Moment. (schakelt in en draait een nummer)

Stube: Fotokopieer.

Sheerin 2: Voorrang, Stube. Inhoud, instructies, operatiestation. Ik zend 'm in de buizenpost. De eerste had je van Lielée?

Stube: Ja, het signalement. Van de instructies zeker hetzelfde aantal kopieën? En voor hoe laat?

Sheerin 2: Terstond. En zelfde aantal. Sluit gelijk eh... van beide documenten één stel afdrukken in een verzegelde envelop.

Stube: Dus eh... in totaal negen enveloppen, verzegeld. Elk met instructie en signalement. In orde.

Sheerin 2: Ik druk de tube door. (schakelt uit) Zo. Papier in de tube... Wacht even... Juist. Nou... tube in de tunnel... (doet dat) Nou, nou, die is weg.

Lielée: Ik vond ze in mijn bakje vanmorgen vroeg. Dus u hebt het allemaal vannacht nog gemaakt?

Sheerin 2: Vandaar dat ik voor één maal nog later ben dan eh... onze vriend Kwentis.

Kwentis: Me verslapen, het spijt me.

Sheerin 2: O, (lachje) geen nood. 't Is op je eigen kosten. Langslapers missen vaak de mooiste kansen, Kwentis. (kucht) Nou, maar nu aan het werk, Kwentis, met operatie Station. Scharrel negen van onze lui op, per elf uur, en sluit ze samen aan op mijn apparaat, dan hoef ik het verhaal maar één keer te vertellen. 't Is nu eh... half tien, ik kom straks terug. (zoemer) O... (schakelt in) Ja?

Stube: Fotokopieer. Ik heb het ding, maar eh... komt er nog een herkenningfoto bij?

Sheerin 2: Oh, eh... Heb ik niet! Eh... ja... 'k zal 't zonder moeten doen. (schakelt uit)

Ik had er wel een, maar die mochten mijn agenten niet zien. Immers, Boratis moest aan mijn medewerkers ontsnappen. Ikzelf zou 'm opvangen en 'm leiden naar het geheime appartement van Kwentis, om Kwentis te compromitteren. Want Boratis was Bortal, Kwentis' twijfelachtige protégé, die hem documenten wilde versjacheren voor goeie Pentaanse credits. Ik verliet het bureau voor het regelen van privé-details. Met name vooral voor de val van Kwentis. Op een veilige plek gekomen, drukte ik het rode knopje in van mijn gehoorapparaat.

Mortziem: Ik ontvang u, meneer Sheerin.

Sheerin 2: Goed, Mortziem. Hoe verloopt ons plan "tussenhalte"?

Mortziem: Tot op heden volgens schema, meneer. Ik heb bericht dat één van mijn connecties die trein heeft bestegen. Hij zal handelen volgens uw instructies. Hij vindt 'm wel, die Bortal. Heeft trouwens z'n foto.

Sheerin 2: Kort, dik en hijgerig. Niet moeilijk. Ik vraag me alleen nog af, Mortziem, hoe die Boratis, alias Bortal, aan die tussenhalte uit de trein kan worden gewerkt.

Mortziem: Geen vrees, meneer. Mijn connectie is een topman. Hij vindt daar stellig iets op. Aan die halte bent u zelf, neem ik aan?

Sheerin 2: Uiteraard. Wel, ik ga intussen nog een paar andere dingen doen. Sluiten, Mortziem.

Mortziem: Geheel tot uw dienst.

Sheerin 2: (komt binnen) Zo. Terug, en precies elf uur.

Kwentis: 'k Heb al acht van de negen.

Sheerin 2: Aha.

Kwentis: Wacht, daar komt de negende. Ja ja, ik zet u allemaal op de gezamenlijke circuit. Hier komt de chef.

Sheerin 2: (kucht) Hier Sheerin.

Meritosh: Wat is er allemaal aan de hand, chef?

Sheerin 2: Een spoedopdracht. Komen jullie negenen onopvallend langs, uiterlijk voor 13 uur. Je krijgt dan van Kwentis elk een verzegelde envelop met instructies en signalement. Operatie Station. Het gaat om het volgende: met de D-trein komt vanmiddag een vent aan, Skrytisch type, en onbetrouwbaar.

Meritosh: Mm. Dank u.

Sheerin 2: Oh? O, jij bent het, Meritosh?

Meritosh: Ook een Skrytisch type.

Sheerin 2: Ik zei: "en onbetrouwbaar", niet "dus".

stem: Meritosh is alleen uit z'n humeur.

Meritosh: Ja, geen wonder. M'n karwei daarvoor in de steek moeten laten. 'k Begon net warm te worden.

Sheerin 2: Die Skrypol-agent - eh... bij jullie instructies is een volledig signalement - heet Boratis. Skrytisch type. En, ik herhaal speciaal voor Meritosh: en onbetrouwbaar. (gelach)

Meritosh: Hoe laat komt ie aan? En waar?

Sheerin 2: Dat is het tere punt. Om 16 uur aan Terminid, het eindstation hier in Yalo. Maar tevoren stopt de trein ook nog aan twee voorstations.

stem: Drie. U vergeet die noodhalte bij dat stadion, vlak voor Terminid.

Meritosh: Welnee, 't is een hulpstation. Stoppen alleen treinen op nationale wedstrijddagen.

Sheerin 2: De trein waarin Boratis zit doet dus alleen aan: de voorstations Allee Devago, Middenpark, de noodhalte slaat ie over, en ten slotte het eindstation Terminid. In de instructies zul je lezen hoe jullie groep over drie stations verdeeld wordt, waar jullie je moeten posteren, en wat je verder moet doen. Het komt per station hierop neer: één man houdt de uitgangscntrole in 't oog.

Meritosh: Ja, maar d'r zijn meer doorgangen?

Sheerin 2: Ja ja... die laat ik afsluiten. Alle passagiers worden over één controle geleid. Goed. Eén houdt dus de controle in het oog. Zodra hij Boratis herkent, geeft hij het afgesproken teken aan de tweede man, buiten, voor het station, die ervoor zorgt dat Boratis een bepaalde huurauto neemt waarin een derde man zit.

stem: Maar als die Boratis te voet gaat?

Sheerin 2: Daarvoor juist de tweede man. Die volgt 'm. En de eerste licht de groepen op de andere stations in. We komen samen op het punt waar Boratis zijn contact maakt.

Meritosh: En u zit vast op uw bureau lekker uit te rusten, hai?

Sheerin 2: Mm. Was jij dat Meritosh? Ja, dat dacht ik wel.

Meritosh: Mm.

Sheerin 2: Ja ja, uit te rusten, met zestig mijl per uur. Ikzelf zit natuurlijk op de trein, voor het geval dat jullie het karwei weer 'ns verklungelen.

Meritosh: Nou nou nou nou!

Sheerin 2: Hè? Nou ja, als er iets misloopt, hai?

Want er zou iets mislopen. Alleen, ik zou niet in de trein zitten. Immers, mijn plaats was: de noodhalte, waar de D-trein niet zou stoppen.

Kwentis: U... u gaat ook met die trein?

Lielée: Maar toch wel gewapend?

Sheerin 2: Hè? Ja, laat ik dat niet vergeten. Dat kan nodig zijn, hai?

(lachje) Kwentis zit zich al te verbijten dat hij niet mee kan.

Kwentis: Jammer genoeg, maar ik ben hier nodig. Trouwens, ik moet op tijd weg vanavond.

Sheerin 2: O? Aha! Hoor je dat, Lielée? Hij moet op tijd weg. Wie zou daarachter steken? (lacht) Enfin, behandelen met zachtheid, jongedame, geen duimschroeven. Nou, ik ga nu weer weg, Kwentis. Jij zorgt ervoor dat ze alle negen hun envelop krijgen? Mooi. Tot ziens.

Kwentis: Goede vangst, meneer. (Sheerin verlaat het bureau)

Kwentis: (blaast) Ah... ik kon toch echt niet mee, hè? Ik hoop niet dat ie iets aan me gemerkt heeft. Hij is zo akelig bij.

Lielée: Je schrok, Kwentis, toen Sheerin zei dat ie zelf met die trein meeging.

Kwentis: (lacht) Geen wonder: met diezelfde trein komt die vent van mij.

Lielée: O? Vandaar. Die eh... Bortal?

Kwentis: Het... het zou natuurlijk stom toeval zijn als Sheerin nou net tegen mijn man aanliep.

Lielée: Hoe ziet ie er eigenlijk uit?

Kwentis: Gelukkig is hij wel de laatste die je voor een agent zou houden. Hij is het trouwens ook niet. Kort, dik en hijgerig.

Lielée: Hè? O, ik... ik... Eh... Kwentis...

Kwentis: Als het me lukt, hè, o, ik zal die Sheerin schaakmat zetten, volkomen schaakmat! En Lielée, misschien...

Lielée: Wat, misschien.

Kwentis: Als ik gelijk heb, hè, en ik moet het hebben, ja, dan... dan... dan zit ik hier, en niet eens over zo'n lange tijd, misschien wel 'ns hoofd van dienst.

Lielée: Ha, jij... jij... jij... jij moet gek zijn, Kwentis. Je wilt...

Kwentis: Ja! Sheerin... Ffft! Ja! Waarom staar je me aan? Heus, ik trap nergens in.

Lielée: Maar... als je nou eens...

Kwentis: Jong, onervaren, hè, denk jij, Lielée. Je hebt nog geen vertrouwen in mij. Maar dat komt nog, misschien over een week, misschien over een paar dagen, misschien... morgen... Tot ziens, ik moet nog weg, even maar. Ook voor een paar kleinigheden. 'k Ben zo terug. (gaat naar de deur) Vertrouwen, Lielée. Je hebt nog steeds te weinig. (verlaat het bureau)

Lielée: En jij, Kwentis, hebt te veel. En ik... Oh... dat signalement, het is hetzelfde... hetzelfde... Wat ben ik bezig te doen? Wat ben ik bezig te doen?

(in trein)

reiziger: Ah, 't schiet al flink op, meneer.

Boratis: Gelukkig. Buiten is 't koel, regent, maar... hier... om te stikken. Ja, om te stikken.

reiziger: Zo te zien hebt u al een heel reisje achter de rug.

Boratis: Ja, 't zal waar wezen, 'k zal blij zijn als het...

conducteur: (opent de coupédeur) Over drie minuten Yalo, voorstation Allee Devago.

Boratis: Ach! Gelukkig. Kan ik er uit. Ach, om te stikken!

reiziger: Gebruikt u daar die tabletjes voor?

Boratis: Hè?

reiziger: O, ik wil niet nieuwsgierig zijn. Daarvoor is het niet de tijd, hai?

Boratis: Wat bedoelt u daarmee?

reiziger: O, met al die troepenverplaatsingen, geheime agenten enzovoort, enzovoort. De oorlog is niet ver meer af. Wie zou 'm winnen, denkt u?

Boratis: Geen idee. Nou eh... wij natuurlijk.

reiziger: Wij, natuurlijk, ja. Die oorlog staat nu wel zowat voor de deur. Hebt u ook opgemerkt hoe druk het op de stations is?

Boratis: Hè? Me niet opgevallen!

reiziger: O, mij wel. Natuurlijk geen soldaten, nee, lui in burger. Ik weet er alles van. O, ik ken het hele verloop op m'n duimpje. Weliswaar uit boeken, maar het is zo aardig het nu 'ns in de praktijk te zien, hè?

Boratis: Hoezo? Wat zien?

reiziger: Ik zei het toch immers al? Die lui in burger op de perrons van de stations waar we langs kwamen. Hier en daar quasi argeloos, maar verdekt opgesteld, met een krant waaruit ze niet opkijken. Maar...

Boratis: Mm?

reiziger: ...d'r zitten gaten in die krant. En daardoor heen...

Boratis: Wat eh... wat hebben ze daaraan?

reiziger: Dat is systeem. Kijk, aan elke oorlog gaat immers een korte periode van grote geheime activiteit vooraf. Ja, dat wist u niet, hè? (lachje) Onze geheime dienst is al gemobiliseerd. Niemand merkt er iets van, maar dat neemt niet weg dat elke reiziger nauwgezet wordt bekeken.

Boratis: Hè? Be... bekeken?

reiziger: Kijken kan geen kwaad, tenminste... voor de meesten niet. Maar voor enkelen.... Ziet u, het systeem werkt zo: vanaf de grenscontrole wordt over iedereen die uit Skrya komt geseind naar Yalo.

Boratis: Oh...

reiziger: O, dat gebeurt stellig. En als zo'n dossier niet klopt, seint Yalo dat terug naar de tussenstations, en daar... Kip, ik heb je! (lacht)

Boratis: (lachje) Allee Devago, eh... Nou, ik zal dan maar 'ns... Zo... Jas, hoed en tas.

reiziger: Het net is wel wat hoog voor u, zal ik soms...

Boratis: Nee nee nee nee, wachten... Zo. Ja. Ja, ik heb 'm al.

reiziger: Ik begrijp het. Breekbare waren, hè? Flesjes?

Boratis: Ja, eh... contracten. Papieren en eh... ja, parfums, flesjes, precies. Ja, mag niet door mekaar raken. Ja, een keer een flacon open gegaan. Huh, alle vrouwen keken me na, neus dicht.

reiziger: (lacht)

Boratis: Ja. Ja, vrouwen, eh... onredelijk eh... tja...

reiziger: Zo, nu kan het raam tenminste even open. (doet dat) Ah!

Boratis: Wat? Wat?

reiziger: Daarstraks, u geloofde me niet. Ik zag dat aan uw gezicht. Maar kijkt u nu zelf eens: daar is het bewijs. Die, en... en die, en daar, ook bij de uitgang. Het station is niet alleen bewaakt, het is afgezet.

Boratis: Afgezet?

reiziger: Ja, misschien niet het juiste woord, maar van de drie doorgangen zijn er twee afgesloten. De reizigers worden door één controle geleid. Een hele rij. Een man in burger staat onopvallend achter de controleur. Merkwaaardig, ze zoeken natuurlijk iemand.

Boratis: Dus toch... ja, ik eh... ik bedoel eh... onaangenaam tussen mensen gepakt in zo'n rij eh... Ik kan niet tegen mensenlucht... nog erger dan parfum. 'k Zou beter het station Middenpark kunnen nemen. Stappen d'r minder uit.

reiziger: Zeer juist, ja, want het station Middenpark is kleiner, en als u niet tegen een rij kunt, meneer eh... meneer?

Boratis: Eh... Bortal. Bortal met de B van eh... van eh... van Bortal.

reiziger: O! (lacht)

Boratis: Reiziger in eh... parfums.

reiziger: Mooi. Volgende halte over twee minuten als u het nog uit kunt houden. Ja, die lui kan men het niet kwalijk nemen dat ze in de weer zijn tegen Skrytische spionnen. Afweer, ja ja, en onze Afweerdienst, meneer Bortal, die is duivels goed, dat heb ik tenminste gelezen.

Boratis: Ja...

reiziger: Ze spannen hun net, zachtjes en zoetjes, en... floep! Hai? (lacht)

Boratis: O... o... mm...

reiziger: En het grappige is: hun slachtoffer is er soms helemaal niet op verdacht. Wat kijkt u meneer?

Boratis: Hè?

reiziger: O, u weet niets van die dingen?

Boratis: Nee.

reiziger: Nee... Ik wel. Veel over gelezen.

Boratis: Ja.

reiziger: Op de meest grappige manier spelen ze soms met spionnen die door hun eigen land aan hen zijn verraden.

Boratis: Dat eh... ik eh... ja, ik bedoel eh... meent u dat?

reiziger: Ik heb 'ns gelezen, bijvoorbeeld, ze zeggen 'm niets, laten niets blijken en dan laten ze 'm springen boven vijandelijk gebied aan een parachute, maar... die parachute gaat dan heel toevallig niet open. Natuurlijk alleen als het een onbetrouwbare agent is.

Boratis: O, ja...

reiziger: Of, ze laten hem gewoon met een opdracht gaan naar het land waar ie zijn moet, en spelen hem met papier en al in handen van de Afweer.

Boratis: Oh... mm...

reiziger: Kijk, meneer Bortal, ik dacht het wel. Die afzetting van daarstraks was niet toevallig. Kijk maar: 't Middenpark zit ook dicht.

Boratis: Ja.

reiziger: Ja, dat noemen ze zo.

Boratis: O?

reiziger: "Zit dicht."

Boratis: Ja ja.

reiziger: U moet eens iets meer over die dingen lezen, ontzettend interessant! Hoe ze mensen fijnmalen tussen spionage en contraspionage. Ja, fijnmalen.

Boratis: Eh... zal toch nog even doorrijden. Ja, ja dat doe ik maar.

reiziger: Want dikwijls worden onschuldigen het slachtoffer, wist u dat? Verwisselingen, alles komt voor, zelfs stommiteiten. Wat dat betreft, nou, ben ik benieuwd of ze aan de noodhalte hebben gedacht.

Boratis: Die eh... die noodhalte, die...

reiziger: Die komt dadelijk. Maar wacht, nee, nee, nee nee, daar stoppen we niet.

Boratis: Hè?

reiziger: Ja, voor nationale wedstrijden is het nauwelijks een tijd.

Boratis: Och..

reiziger: Maar wat hebt u, meneer Bortal?

Boratis: 'k Had...

reiziger: Wat eh... wat?

Boratis: Had... had... had toch eerder moeten uitstappen. M'n hart... Voordat we er komen... Ik... ik... ik kan geen adem krijgen. Raam... doe een raam open... raam!

reiziger: Wat mankeert u?

Boratis: M'n hart... Ik kan niet tegen treinen. Ik...

stem: Wat scheelt die man? Wat is er aan de hand, hai?

Boratis: Help... help! M'n hart!

reiziger: D'r was niets, en plotseling krijgt die meneer hier een hartaanval. Ja, wat nu? Eh... we moeten direct een medico roepen.

Boratis: De... de... de noodrem...

stem: Natuurlijk, de noodrem. Aan het stadion, dat is het enige. Hij moet zo gauw mogelijk hier uit. Ik trek. Hou je vast! (piepende remmen en wielen)

agent: (komt bruusk binnen) Wie heeft er hier aan de noodrem getr... Alle mensen!

stem: Die man, eh... hartaanval. We hadden geen medico hier, de noodrem was nog het enige.

agent: Wel wat tegen de regels, maar ja... leven en laten leven. Eh... meneer?

Boratis: Ja?

agent: Meneer.

Boratis: Ja?

agent: Meneer, hoort u mij?

Boratis: Ja... ja... eruit... hier.

agent: Z'n lippen zijn zowat blauw. Meneer... meneer, wacht, wacht, kunt u... kunt u op mij steunen?

Boratis: Een beetje. Als ik er maar uit kan.

agent: Ja.

Boratis: Als ik er maar uit kan...

agent: Ja, ja ja, kom maar, kom maar. Kalm aan. Kalm aan, kom maar. Zo... ja...

Ja. Boratis, alias Bortal, moest aan mijn posten ontsnappen. De noodhalte bood hem daartoe de gelegenheid. En daar stond ikzelf, klaar om hem te brengen naar het X-appartement van Kwentis, maar wat ik hem zeker niet zou vertellen. Via de noodrem en een gesimuleerde hartaanval geraakte de ouwe dubbelspion veilig uit de trein en kwam, geflankeerd door enige beambten, in de kleine wachtkamer. Met wat koud water kwam hij weer op toeren, zoals voorzien.

Boratis: Dank u. Dank u allebei voor uw hulp. Aanval is gelukkig over.

agent: Wel, stationist, ik ga weer op m'n trein. Mm, vijf minuten oponthoud, 't valt nog mee. (gaat weg)

stationist: Eh... wilt u wat mokka? Of water? Of nog zo'n tablet misschien?

Boratis: Nee. Nee, dank u, 'k mag niet meer gebruiken dan strikt nodig. Heel dankbaar. Blij dat het me niet in Skrya is overkomen, dat... dat met die noodrem.

stationist: (lachje) Was u minstens gearresteerd, hè? (lacht) Wegens "Treinschande" of zoiets.

Boratis: Ja. Nou eh... dan eh... dan ga ik maar... Zo m'n hoed en eh...

stationist: Eh... uw tas. O! O, u hebt 'm nog in de hand.

Boratis: Ja... ja, da's gewoonte. Geen reiziger zonder tas.

stationist: Nee.

Boratis: 'k Zou me niet gekleed voelen.

stationist: Nee. Dan zal ik u even uitlaten.

Boratis: Graag.

stationist: Ha, hele gebeurtenis, één reiziger in twee weken. (fluit) Hallo!

Sheerin 2: Hè?

stationist: Hé, meneer.

Sheerin 2: Oh. Eh... bedoelt u mij, stationist?

stationist: Ach, meneer, ik mag de post niet af.

Sheerin 2: Mm?

stationist: Wilt u deze meneer helpen met een huurauto. Meneer is onwel geweest. Hartpatiënt.

Sheerin 2: Ach... Ik begrijp het. Een huurauto? Ja, dat kan, ja.

stationist: Het ga u goed, meneer. Leef lang.

Sheerin 2: Zo, een huurauto dus. Nou, leunt u maar op mij, meneer, eh... meneer eh...

Boratis: Eh... dank u, eh... Bortal. Reiziger in parfums.

Sheerin 2: Ah...

Boratis: Zo. Nou, ik geloof dat het nu wel weer gaat, ik... ik kan zelf wel een huurauto vinden.

Sheerin 2: Maar... waarheen, meneer Bortal?

Boratis: Naar eh... mijn adres.

Sheerin 2: Als u nog een adres bezit, hai?

Boratis: Als ik... wat bedoelt u? Wie bent u eigenlijk?

Sheerin 2: Een vriend, meneer Bortal, die niet altijd gelooft in hartkrampen, maar wel in het verdienen van credits, hai? Uw lippen zijn nog blauw, ik zou ze maar afvegen als ik u was. (er komt een auto aanrijden) Ah, daar komt de huurauto. Hier, dit is voor u. Bestudeert u de inhoud.

Via de Skrytische ambassade had ik het adres van Kwentis' geheime appartement gekregen, en via andere kanalen twee sleutels, waarvan er nu één in een envelop zat die ik Bortal, alias Boratis, had overhandigd. De ouwe vos zou wel ongezien in het appartement weten te komen om daar te wachten op zijn nieuwe contact... En nu... Kwentis. Op het telegraafkantoor was het rustig.

Sheerin 2: Ah... fijn! Dank u, dat u het formulier voor mij invult.

beambte: Ik weet wat het is, hai, als je iets aan je rechterhand hebt. Gelukkig is het geen brieftelegram.

Sheerin 2: (lachje)

beambte: Nog meer woorden?

Sheerin 2: Eh... nee, nee, zo is het wel goed.

beambte: Dus we hebben: "Bel mij nummer 7 6 9 4 2 voor telefonische bespreking zaken, herhaal zaken, stop. Afzender: B." Dus meer niet, en eh... aan wie adresseren?

Sheerin 2: Eh... Kwentis. Kwentis aan elkaar. Liburisweg 55.

beambte: Mooi. Dat is dan... (rekent) twee credits.

Sheerin 2: Ah. Even kijken... Zo. Alstublieft.

beambte: Dank u. Dus geen telefonisch voorbericht? Alleen bezorgen.

Sheerin 2: Juist. Wel, leef lang, beambte.

beambte: Leef lang.

Natuurlijk niet telefonisch! De argwanende Kwentis zou de argeloze beambte aanstonds uithoren over de verzender van het telegram, dat wil zeggen: over mij. Of hij zou uit naam van de Afweerdienst mijn telegramaanvraagformulier kunnen komen inzien en mijn handschrift herkennen. Maar beide risico's had ik ontweken. Een Skrypol-agent laat geen sporen na. Het was mij ingeprent vanaf de eerste dag van mijn opleiding. In elk geval wist Kwentis nu dat zijn Bortal veilig was gearriveerd. Zo snel mogelijk zou Kwentis dus naar zijn geheim appartement hollen om Bortal te gaan opbellen. Goed, maar toch niet al te snel. Dat moest ik voorkomen. Dus begaf ik mij naar de eerste beste telefoon.

(zoemer)

Kwentis: (schakelt in) 8 4 2 0 9?

Sheerin 2: Sheerin.

Kwentis: U bent het! Zo. Onze mensen vragen instructies. Die vent is ontsnapt! Waar bent u momenteel?

Sheerin 2: Op zijn spoor, jonge vriend. Laat onze mensen op de stations blijven en daar wachten op mijn instructies. Horen ze niet van mij, dan uiterlijk 17:30 uur inrukken.

Kwentis: 't Is nu 16:30 uur. Hebt u mij nog eh... nodig?

Sheerin 2: Ja, dat heb ik zeker. Eh... hou je beschikbaar tot uiterlijk eh... 17:15 uur.

Kwentis: Oh.

In die tussentijd moest ik met Bortal, alias Boratis, praten. Ik moest weten wat voor informatie hij aan Kwentis wilde verkopen. Het appartement was een deel van een klein flatgebouw. Ik zag geen portier, hetgeen mijn plannen begunstigde. Ik nam de lift... Kwam op de derde verdieping. Opende de deur.

Boratis: U? U bent het?

Sheerin 2: Uiteraard, meneer Bortal. Het was veiliger afzonderlijk hierheen te gaan. Ach, waar zijn uw hoed, jas en tas?

Boratis: Kast. Opgehangen. Maar wie... wie bent u eigenlijk?

Sheerin 2: Dat zei ik u toch al? Een vriend die niet gelooft in hartaanvallen, maar wel in credits. Ik heet Sheerin.

Boratis: Waarom hebt u mij hier gebracht.?

Sheerin 2: Misschien is het u opgevallen, maar de stations waren afgezet.

Boratis: 'k Nam geen risico.

Sheerin 2: Terecht. Maar dat was op u gemunt.

Boratis: Ik neem aan, ja. En, u bent dus gestuurd door... door mijn contact?

Sheerin 2: Door meneer Kwentis? Nee... nee, gelukkig voor u. Ziet u, behalve aan uw hartkramp geloof ik evenmin aan uw contact, meneer Kwentis.

Boratis: U wilt toch niet zeggen dat... dat hij achter die arrestatie zat? Maar waarom zou hij dat doen?

Sheerin 2: Oho, daarvoor zou ik u zo drie redenen kunnen noemen. De voornaamste lijkt me deze, namelijk dat Kwentis onderchef is bij de Pentaanse Afweerdienst.

Boratis: Wat! Dat...

Sheerin 2: Ach, dat had hij u niet verteld, hai?

Boratis: De Afweerdienst! De slijmerige slakvis! De... Hij wilde mijn informatie voor niets hebben, Tienduizend credits. Tienduizend voor niets!

Sheerin 2: Ja, zaken zijn zaken, meneer Bortal. Nou, evenmin ben ik filantroop. Vijftig procent voor mij.

Boratis: Vijfduizend...! Meneer Sheerin...

Sheerin 2: Ja, wat wilt u dan? Zonder mij was u gearresteerd, had u helemaal niets gekregen, hai? (lachje) Behalve een paar meter hennatouw, stellig voor een Pentaan die zich Bortal noemt, voorts in Skrytische dienst staat, dubbelagent is, en in feite Boratis heet.

Boratis: Boratis... U weet het dus.

Sheerin 2: Ja. Dus aan u de keus.

Boratis: Heb geen keus. Maar dat geld... het geld, ik had het zo bitter hard nodig.

iets in de oude schelm trof mij. Niet de Pentaanse verrader, maar de bedrogen vertwijfelde mens met wie ik, om mezelf te redden, dit spel moest spelen. Ik nam me voor, als deze crisis te boven was, iets voor hem te doen. Ik vermande mij...

Sheerin 2: Nu zaken, Boratis. Eerst moet ik vaststellen of je informatie wel tienduizend waard zijn.

Boratis: Absoluut, meneer Sheerin. Ik kreeg ze van een Pentaans Afweer-agent.

Sheerin 2: Spaar me je leugens. Die documenten, zijn die echt of geïnspireerd?

Boratis: Echt! Echt, dat kan niet anders. Immers, als ik u vertel waar ik dat geld voor nodig heb...

Sheerin 2: Da's niet interessant. Waar zijn die papieren?

Boratis: 'k Geef ze pas als zaken gedaan zijn. 'k Kan wel vertellen wat er in staat.

Sheerin 2: Mm, akkoord.

Boratis: Luister. Hier in Pentanië weten ze niet waar Skrya de aanval zal inzetten. Twee mogelijkheden zijn er. Welke daarvan wordt gerealiseerd, hangt uitsluitend af van de grootte van hun tanks. Begrijpt u mij?

Sheerin 2: Mm. En daarover bezit u informatie?

Boratis: De grootste pantserwerken zijn de Mathorfabrieken bij Aubin, Zuid-Skrya. Mijn documenten, meneer Sheerin, bewijzen dat daar geen zwaardere tanks dan veertig ton worden vervaardigd. Daar breekt Skrya niet mee door de centrale fortificatielinies heen. Ze moeten dus om de landengte van Tatosh, langs zee.

Sheerin 2: Aha. Nou, Boratis, misschien kan ik dan voor die papieren wel meer dan tienduizend maken, misschien wel twintig.

Boratis: Denkt u dat?

Sheerin 2: Nou, dan kom je toch nog aan je oorspronkelijke tienduizend, hè?

Boratis: Oh, u hebt geen idee, meneer Sheerin, hoe hard ik dat geld nodig heb.

Maar ik had wel een idee. Boratis wilde zich aan Skrypols greep onttrekken, ergens hier in Pentanië onderduiken. Maar waarom?

Sheerin 2: Wel, als we die credits willen vangen, zal ik enige moeite moeten gaan doen. Ja, via connecties die meneer Kwentis benaderen van veiliger afstand. Ja, laat me 'ns even nadenken...

En op dat moment, 17:30 uur, gebeurde datgene waarop ik gewacht had.

(Kwentis komt binnen)

Boratis: Kwentis! Daar is hij!

Kwentis: Bortal! Ja, wat... hoe... wat... wat... wat doet u hier, chef?

Boratis: Chef! U bent... Ik begrijp het niet, ik...

Sheerin 2: Wat ik hier doe, Kwentis? Een spoor volgen. Dat had ik je toch al gezegd?

Boratis: Wat... wat gebeurt hier allemaal? Ik begrijp het niet.

Kwentis: U dringt mijn appartement binnen, meneer Sheerin, terwijl u... terwijl ik... (lachje) alleen maar een... een... een... een... een zakenvriend...

Sheerin 2: Een zakenvriend? Je vriend Bortal die informatie voor je te koop had? Mag ik je dan deze zakenvriend even voorstellen onder zijn meer juiste naam? Boratis, agent van Skrypol.

Kwentis: Sheerin! Nee, dat kan niet! Boratis!? Boratis!!

Boratis: Die ellendige bedriegers. Jullie allebei zijn dus van Afweer! Allebei!! Jullie hebben me bedrogen, met me gespeeld.

Kwentis: Jij hebt mij bedrogen! Mij erin laten lopen! Om geld!!

Sheerin 2: Zo is 't genoeg. Hou je mond. Allebei. Luister, Boratis. Mijn assistent Kwentis wist van niets. Je wilde hem informatie verkopen, maar ik, zijn chef, kwam er achter. Ik kon niet toestaan dat je zijn carrière brak. Vandaar dit spelletje. Dadelijk ga je met ons mee, naar Afweer, als Boratis, de Skrypol-agent. Een woord over jullie verdere connectie en jij, Boratis, gaat aan de hoogste boom. Met Pentaanse verraders maken we korte metten.

Boratis: (zucht) Ik... ik ga met u mee... M'n hoed... en m'n jas.

Kwentis: Ik... ik weet niet wat ik zeggen moet.

Sheerin 2: Hou dan je mond.

Kwentis: Hij... hij staat te wankelen!

Sheerin 2: Bent u zo ver?

Boratis: Ja. Ja, ik... ik heb alles.

Sheerin 2: Ook uw tas?

Boratis: Ja.

Sheerin 2: Nou, dan gaan we. Elk aan één kant, Kwentis.

Boratis: (steunt)

Sheerin 2: Kunt u lopen?

Boratis: Ja. Ja, als het moet, maar dan... dan spoedig. Ja, ja, spoedig.

Sheerin 2: Komt u mee.

Boratis: Ja.

Sheerin 2: De lift.

Boratis: Ja... ja... (ze gaan buiten) Als... als de lift nu maar komt.

Kwentis: U... u bent ziek, Bortal!

Boratis: Boratis, ja. (de lift komt aan en de deur gaat open) Ha, de... de lift.

Sheerin 2: Erin.

Boratis: Mm. (ze stappen in - deur dicht)

Sheerin 2: Zo, dicht. Nu de begane grond. (lift in werking) Als u verstandig bent, Boratis, zal ik zien wat ik voor u kan doen.

Boratis: (steunt)

Sheerin 2: Boratis... , hij gaat omver!

Kwentis: Ik had 'm nog.

Sheerin 2: Hij zakt in elkaar, Kwentis!

Kwentis: Hij heeft een...

Boratis: Ik... ik heb... m'n hart... O, ik... ik... ik krijg een hartaanval

Kwentis: Z'n lippen worden blauw.

Sheerin 2: Stop die lift, Kwentis. Die knop daar.

Kwentis: Ja, maar...

Sheerin 2: Zo kunnen we toch immers niet beneden komen met 'm?

Kwentis: Waarom niet?

Sheerin 2: Er is een conciërge... en we kunnen 'm ook niet naar buiten sjuwen zonder op te vallen. Of wou jij Bortal soms laten arresteren op jouw appartement, of hier in dit gebouw?

Kwentis: Maar wat wilt u dan?

Sheerin 2: 'm Bijbrengen eerst, om jouw verbeurde nek te kunnen redden.

Kwentis: Bijbrengen. Ja, natuurlijk.

Sheerin 2: Maar waarmee? Hoe?

Kwentis: Misschien... misschien simuleert hij alleen maar.

Sheerin 2: Hè? Waarom? Boratis... Boratis!

Boratis: Ja...

Sheerin 2: Je tabletten, waar heb je ze?

Boratis: ...Helpen niet meer. Simuleren van... van een hartaanval... in trein makkelijk... ik... ik ben hartpatiënt...

Sheerin 2: Dus... dus daarvoor had je geld nodig?

Boratis: Om... om onder Skrypol uit te komen. Ze laten je werken tot je crepeert. Leveren je dan uit als een... als een kapot werkpaard... aan de slachter.

Sheerin 2: Waarom Boratis, waarom deed je het?

Kwentis: Hij gaat dood. Z'n pols is haast weg.

Boratis: Alles begon met Morila... met haar donkere ogen... witte haarlok over het zwart. Ze was achttien, en mooi.

Kwentis: Waar heeft ie het nou over?

Boratis: Jij... jij bent geen echte Skrytiër, zei ze, je zult het nooit worden, je zult nooit... nooit... één van ons word... (laatste adem)

Kwentis: Hij is dood. Chef...? Wat moeten we nu doen?

Maar ik kon niet antwoorden. Ik stond daar als verlamd. Die laatste woorden, ofschoon gefluisterd, klonken mij in de oren als een donderslag. Morila...

Kwentis: Wat scheelt u, chef? Wordt u niet goed?

Sheerin 2: Niets. Wat ben je aan 't doen, daar in die tas?

Kwentis: Z'n tas is leeg. We moeten terug. De papieren.

Sheerin 2: Boven! Hij heeft ze verstopt daar!

Kwentis: Lift naar boven! (lift in werking) Derde verdieping. Als er nu maar niet iemand anders met die lift wil.

Sheerin 2: Aah...

Kwentis: (lift komt aan) We zijn er. Mooi. Naar het appartement. (ze stappen uit - explosie)

Sheerin 2: Da's... da's daar binnen!

Kwentis: Tijdbommen... In die kast! Z'n papieren!

Sheerin 2: De wraak van Boratis, postuum!

Kwentis: Het appartement staat in lichterlaaie.

Sheerin 2: Er vandoor!

Kwentis: Met de lift.

Sheerin 2: Nee nee! De trappen af. Eerst die hendel omdraaien... Defect. Zo. De lift mag niet naar beneden komen met hem erin. Kom!

We renden de trappen af. Ongezien glipten we uit het huis. We waren al zeker tien minuten lopen van de plek toen we in de verte de eerste sirenes hoorden.

Kwentis: Waarmee heeft die man het gedaan?

Sheerin 2: Thermisch explosief. Tijdsafstelling.

Kwentis: Daarom had ie zo'n haast... Die lift. Alles in lichterlaaie. Als... als 't een beetje meeloopt, dan verbrandt ie zelf ook nog, is ie voorgoed weg. Jammer genoeg ook z'n papieren.

Boratis voorgoed weg, als het meeliep. De zieke, gepijnigde man die hier in Pentanië veiligheid en genezing hoopte te vinden. Ik had met 'm gespeeld, hem de dood in gedreven. Alleen om deze klungelaar, deze imbeciel schaakmat te zetten. Zijn ellendige blunders hadden het leven gekost aan een afgewerkt, misbruikt en misleid man. Een ijskoude woede steeg in mij op. Ik had Kwentis met genoeg kunnen vermoorden, maar ik bedwong mij met grote krachtsinspanning.

Sheerin 2: Wat jij uitgehaald hebt, Kwentis, grenst aan hoogverraad.

Kwentis: Ja, maar... gelooft u mij, ik wist niet... Eerlijk.

Sheerin 2: Ik geloof je. Maar de anderen... Nooit zul je kunnen verantwoorden waarom je dat verhaal over die zogenaamde geïsoleerde agent in Skrya niet eerst hebt gecontroleerd. Die agent bestaat namelijk niet!

Kwentis: Maar ik... ik wilde alleen... dat Lielée...

Sheerin 2: Jij wilde alleen carrière maken.

Kwentis: En nou is het uit.

Sheerin 2: Mm? Uit? Waarom? Wie verplicht me dat allemaal te rapporteren? Waarom dacht je anders dat ik al deze moeite had gedaan?

Kwentis: U... u wilt me niet aangeven bij de staf?

Sheerin 2: Ik zou niemand in jouw positie aan Familieblaam willen blootstellen, Kwentis.

Kwentis: U... u meent dat na... dit alles...

Sheerin 2: Alleen... voor wat, hoort wat.

Kwentis: Als ik iets terug kan doen om het goed te maken...

Sheerin 2: Dat kun je, Kwentis. Ik weet natuurlijk waarom Vaani Sotar jou op mijn dak heeft geschoven. Niet zozeer omdat je ongeschikt was voor opleiding tot agent in het buitenland.

Kwentis: Hij beloofde me terug te nemen als ik... wat meer ervaring had met allerlei.

Sheerin 2: Daarom hoorde hij je zo af en toe uit over wat je op mijn bureau te doen had, hè? Vanaf morgen, Kwentis, gaan we die rollen omdraaien. Vaani krijgt je terug als administratieve kracht, en vanaf morgen zul je mij niet alleen rapporteren wat je bij mijn goede vriend Vaani zoal doet, maar ook... andere dingen. Akkoord?

Kwentis: Dat ik niet bij... u kan blijven, dat zie ik wel in, maar... maar... is dat eervol?

Sheerin 2: In jouw positie is deze vraag niet meer gepermitteerd, Kwentis, noch of mijn verdere opdrachten je zullen aanstaan. Wat eervol is en wat niet zal ik voortaan voor je uitmaken.

Kwentis: Ja ja. Goed.

Met Kwentis was ik klaar. Van een vijand had ik een handlanger gemaakt. Nu wilde ik alleen zijn. Ik reed naar mijn villa in Yittis, het voorstadje in winteravondschemering. Ik zat achterin. Ik hoorde de laatste gefluisterde woorden van de oude Boratis.

Boratis: Alles begon met Morila, met haar donkere ogen, haar witte haarlok over het zwart. Ze was...

Morila, dacht ik. Achttien jaar...

Boratis: Je zult nooit één van ons worden. Schender van Skrya. Van Skrya. Je zult nooit een patriot worden. een patriot...

Voor de oude zieke Boratis en mij bestond een zelfde herinnering! Aan Morila. Mooi, zwart, met een witte haarlok,

en achttien jaar. Dit was... onmogelijk. Maar ik drong het weg. Ik wilde mij niet alles laten afnemen. Wat ik mij herinnerde, waar of vals, het was van mij, mijn enige bezit. Ik wilde niet ondergaan in een chaos, niet zo, niet nu. Terwijl ik mijn grootste gevaar zopas had bezworen: Kwentis die te veel wist, misschien meer dan ik kon vermoeden. Maar het laatste dat ik had kunnen vermoeden was de noodlottige vergissing die ik inmiddels had gemaakt. Hoe kon ik het helpen dat ik mij in Kwentis had verrekend? Had moeten verrekenen.

(zoemer)

Vaani Sotar: Vaani. Met wie? Waar blijft uw beeld? O, Kwentis.

Kwentis: Meneer Vaani... ik moet u spreken.

Vaani Sotar: Om 23 uur? Ik wou vanavond eens vroeg naar bed.

Kwentis: Ik moet u spreken, meneer Vaani. Het moet!

Vaani Sotar: Waarover? Wat zie je er uit! Ben je ziek?

Kwentis: Niet ziek. Misselijk. Ik weet niet meer wat ik beginnen moet.

Vaani Sotar: Mm, begin dan maar met hier te komen. 'k Zal vast mokka halen.

Kwentis: Die heb ik wel nodig. Ik kom.

script gemaakt door Marc Van Cauwenberghe, aangevuld en bijgewerkt door Herman Van Cauwenberghe en Ton Witman (9/2007)

Dit script is het werk van een hoorspelliëfhebber die geen enkel financieel gewin op het oog heeft. Deze tekst mag alleen gebruikt worden om te lezen bij beluistering van het hoorspel. Wie vindt dat hiermee iemands rechten worden geschonden, neemt contact op met Herman Van Cauwenberghe, die er meteen zal mee ophouden het script aan eventuele belangstellenden door te geven.